

Epístola a SM.IAS

Recurs d'absolució, reconeixement i reparació

Benvolguts i benvolgudes,

Presentació

Amb aquest recurs de reclamació concloc relació amb tota implementació del servei de SM.IAS al llarg i a l'extensió de 12 anys de temps. Després de tots aquests 12 anys de temps transcorreguts he cregut convenient realitzar una exposició de com ha sigut la meva experiència en la meva relació, per filiació, envers aquest servei públic SM.IAS. He cercat altres vies per poder transmetre la meva experiència tanmateix m'adono que l'única manera perquè en quedi constància, i per a tothom, és recorrent aquest recurs administratiu de reclamació recurrent.

El llenguatge escollit

Feia molts anys que no escrivia un recurs administratiu i, per tant, he mirat d'obtenir un llenguatge que serveixi de pont entre el meu registre i el registre propi de l'administració i la justícia, més conceptes relatius a l'argot de la «psiquiatria» en general. He procurat ser el més precís, concís i exacte a l'hora de descriure cada Fet o Esdeveniment que exposo, d'aquesta manera, he vetllat per eliminar totes aquelles possibles interpretacions alternatives que se'n puguin derivar del text. Així com també he intentat realitzar un exercici de declaració de tots els arguments a tenir en compte a l'hora de realitzar les consideracions i conclusions que obtinc.

La motivació del recurs

A l'extensió de tot el text vaig explicant el motiu pel qual em desvinculo d'aquest servei. La raó principal és un progressiu sentiment generat de desafecció i desconfiança en el temps. En el document exposo detalladament què ha propiciat a la generació d'aquests condicionaments i sentiments no adequats ni convenients per a un correcte tractament amb la finalitat d'obtenir una comunicació que sigui clara, sincera i transparent; i, així finalment, rebre el tractament adequat segons les meves afectacions.

Si aconseguirien finalitzar la lectura de tots els fets o esdeveniments que exposo –ja que he persistit en aquest servei 12 anys de manera pacient– desitjo i espero que puguin arribar a la conclusió que hi han molts aspectes determinants en la meva exploració psicològica, al llarg de 12 anys en el transcurs del temps en la implementació d'aquest servei SM.IAS, que no han estat abordats. I, personalment, sento que en 12 anys no hem pogut reflexionar ni analitzar aspectes clau que han propiciat al que avui en dia tinc com a actual diagnòstic. Tot plegat em fa sentir que només s'ha obtingut una imatge parcial de la meva psicologia i, consegüentment, s'ha atacat el problema estrictament des d'aquest punt de vista repercutint i condicionant, d'aquesta manera, molts altres aspectes de la meva psicologia, veient-se aquests aspectes greument afectats. Aspectes que no han entrat en consideració a l'hora de prescriure segons quins fàrmacs en concurrència.

Desitjo i espero que puguin arribar a comprendre que si requereixo alguna mena o classe de resposta no es tracta d'una exposició, justificació, explicació o raonament detallat dels fets i esdeveniments concrets que manifesto. El temps corresponent de donar explicacions ja va passar. Doncs tota aquesta exposició de fets i esdeveniments és un recull, sempre subjecte a la meua subjectivitat, de totes les impressions i experiències que he obtingut al llarg del temps en aquest servei, en qualitat d'«usuari»; i, com aquestes, han influït i condicionat directament en la meua relació amb aquest servei. Així aleshores, més aviat desitjo i espero que en puguin obtenir una idea general sobre el missatge que transmeto i deduir-ne unes conclusions de caràcter general sobre tot allò que manifesto i, en aquest cas, que me'n puguin donar resposta. Per tant, no necessito ni requereixo cap mena de concreció ni detall relatiu a cap fet ni esdeveniment que manifesto. Ja que tot plegat és un resum de totes les experiències viscudes que han estat subjectes als protocols d'actuació del servei de la SM.IAS i, per altra banda, a la meua capacitat de resposta emocional.

La professió de la «psiquiatria»

En el text que presento abordo crues crítiques a la mateixa doctrina que practica el món de la «psiquiatria» en general. Tanmateix, he de dir que per més crues que siguin aquestes crítiques proposo alternatives a tenir en compte en la millora de la qualitat assistencial que rep l'«usuari» implementat a aquest servei de SM.IAS. Així aleshores, el recurs que presento és, ensems, una crítica ben constructiva. I, en aquest mateix text de presentació del meu recurs administratiu, reitero per quarta vegada que no pretenc, ni desitjo ni vull que a cap dels professionals que m'han tractat se'ls hi exigeixi cap mena de responsabilitat o qualsevol mena de mala atribució. Perquè puc assegurar que tots els professionals que m'han tractat sempre ho han fet des de l'estricta professionalitat que requereix aquest servei públic SM.IAS sobre els seus usuaris.

Transmissió del missatge

M'agradaria que poguessin transmetre aquestes experiències viscudes als següents professionals que m'han tractat directament durant un temps extensivament substancial: Eduard Fernández CSMA.SM.IAS-Blanes, Anna Salas CSMA.SM.IAS-Blanes, Iria Marcote EIPP.SM.IAS-Blanes, Helena Pérez EIPP.SM.IAS-Blanes, «Quique» HDA.SM.IAS-Salt, Sílvia Babot AGUTS.SM.IAS-Salt i Anna Calvet AGUTS.SM.IAS-Salt. Així com també, m'agradaria que lis poguessiu transmetre el meu profund agraïment pel temps que m'han dedicat.

Finalment, concedeixo plena llibertat per compartir les experiències viscudes relatives al temps en la implementació d'aquest servei públic SM.IAS amb tothom qui vulgui ser-ne coneixedor. Doncs, no tinc intenció de no compartir totes aquestes vivències sense ningú qui no ho desitgi, ni tampoc tinc la intenció de no comentar-les sense ningú qui no pugui estar-ne interessat.

*Des de la meua condició cabdal us envio una cordial, càlida i «afectiva» salutació.
Joan.*

Epístola a SM.IAS

Recurs d'absolució, reconeixement i reparació

Benvolguts i benvolgudes,

Construcció (1-2)

1. Congratulacions

1 »Us escric des d'un profund sentiment de desolació, dol, decepció, tristesa, impotència, injustícia i desengany envers aquest servei públic SM.IAS que, presumptament, té la pretensió d'ajudar en la SM.IAS dels seus pacients o, en termes més despersonalitzats, «usuaris». Exposo els meus dubtes i comentaris sobre els marcatges i les etiquetes que se m'han establert al llarg d'aquests darrers 12 anys de temps en els quals he estat assistint i participant en tota l'activitat programada per al seguiment del meu cas de manera persistent en aquest servei públic SM.IAS. Sempre he dipositat i establert plena confiança en tots els professionals que m'han intervingut i processat sense esperar res a canvi amb una total sinceritat i transparència. He acceptat sempre, de manera obedient, tot programa farmacològic que se m'ha establert i l'he seguit al peu de la lletra, en la mesura de tot el que he pogut. Aquest seguiment que jo he realitzat sempre ha estat dipositant i establint plena esperança en la meva recuperació, una recuperació mai no contemplada pels professionals de la SM.IAS que m'han processat.

2. Consideracions prèvies

»Considero realment que els «professionals» de la SM.IAS, al no permetre'ls-hi mostrar cap mena d'empatia envers els seus «usuaris», perden la possibilitat de comprendre'ls realment, fet que pot suposar establiment d'etiquetes de dubtosa congruència, degut a una profunda incomprensió i a un judici fred i superficial.

»Realment, no culpo els «professionals» ni em prenc això com una qüestió personal envers ells. La meva desolació i tota la resta és únicament cap a aquest servei de SM.IAS públic i al seu protocol d'actuació o execució en general, i també a tot allò que representa en el món de la psiquiatria, en el

compliment dels seus procediments. En aquest sentit, puc afirmar que tots els professionals de la SM.IAS han actuat sempre amb una gran professionalitat, així doncs, no pretenc que hi hagi cap mena de repercussió, conseqüència o atribució de responsabilitat envers cap professional de la SM.IAS que m'ha processat i el consegüent sentiment personal generat de «*marcatge*» d'una *peça de bestiar*'.

»Al llarg i a l'extensió d'aquest text procuraré avaluar, a grans trets, tots els trastorns que se m'han establert al llarg del temps en l'experiència en la meva Concurrencia sota la implementació d'aquest servei públic SM.IAS; juntament amb els programes farmacològics concurrents que se m'han establert i que he seguit obedientment. També incorporaré els sentiments que he experimentat degut a les decisions mèdiques que s'han pres.

»Considero que, al contrari de la diferència de les ciències de la salut, un metge, en qualitat de «professional», sota la implementació del servei SM.IAS, ha de ser una persona disposada a i amb voluntat de *'fer amics'*. Un «usuari» amb voluntat de recuperar-se disposa i estableix plena confiança en el «professional». Si el «professional» no retorna aquesta confiança es comença a produir un distanciament perllongat que provoca que, al llarg i a l'extensió del temps, l'«usuari» no coneixi per res el «professional» i, per tant, no sabrà mai com adreçar-se, ni tan sols sabrà quines paraules ha d'utilitzar per transmetre-li exactament tot allò a què s'està referint o a què es vol referir, no permetent, d'aquesta manera, transmetre-li un missatge clarament definit i comprensiu per a l'observador, en qualitat de «professional». Per a la comunicació entre dos éssers humans és necessari que hi hagi una relació de confiança dual, mútua i recíproca en tots els aspectes i característiques. Si no existeix aquesta predisposició la relació, per filiació, no serà efectiva en tots els aspectes perquè és possible que l'«usuari» es vegi obligat a reservar-se coses de caràcter personal, per la desconfiança que s'anirà generant, al llarg i a l'extensió del temps; per no veure's corresposta

aquesta confiança. D'aquesta manera, no s'aconsegueix o s'obté un clima o context que permeti abordar aspectes clau que han conduït a l'«usuari» a la situació o context actual en què es troba i que, de manera urgent, pot necessitar exposar per tal d'enfocar el problema amb diverses perspectives; i, ensems, obtenir una visió més raonada de tot allò que li succeeix i perquè. Arribar a emmarcar l'origen i l'arrel dels problemes pot ser determinant per a passos significatius en l'evolució clínica de l'«usuari».

»Considero que tot sentiment humà és legítim i, per tant, respectable; així com també qualsevol subjectivitat. I crec que qualsevol intent d'etiquetatge, per execució, als meus sentiments i/o subjectivitats experimentades seria una aberració i un greu error d'enteniment de dimensions desproporcionades contra la consciència i la més pura espiritualitat humana.

»Considero convenient que poguessin tenir en consideració les meves experiències relatives a aquest servei de SM.IAS que transmeto, ja sigui en caràcter de millora de la qualitat assistencial d'aquest servei SM.IAS.

Concurrencia en la SM.IAS (3-6)

3. Context concurrent

B »Per establir-los dins el meu context actual els comunico i els faig saber que aquest mes d'abril (2024 dC, Senyor nostre), després del meu segon ingrès a l'Hospital Santa Caterina de Salt, em trobava consumint, amb «caràcter preventiu», paliperidona 6 mg i quetiapina 200 mg diaris (concurrentment altres eutimitzants, antidepressius i antiepilèptics).

»*Esdeveniment*: Pocs dies després i menys aviat vaig començar a patir greus efectes secundaris d'«acatísia». Gran inquietud nerviosa sobretot en zona localitzada a l'interior de les vèrtebres sacres, realment molt molest, intens i artificial. Em vaig sentir obligat a reduir «antipsicòtics» a la meitat, i vaig comunicar aquests efectes a la implementació EIPP.SM.IAS-Blanes d'aquest mateix servei. Vam acordar 3 mg de paliperidona i 100 mg de quetiapina. L'«acatísia» va reduir, però tampoc no va desaparèixer del tot. Aquestes prescripcions d'«antipsicòtics» van ser les més reduïdes i les menys elevades en tot el transcurs del temps de la meva història en la implementació d'aquest servei públic de SM.IAS.

»*Esdeveniment*: Curiosament, vaig començar a percebre i observar la vida, en general, de manera molt diferent a com l'havia observat en tots aquests darrers anys de temps passats i transcorreguts. Vaig considerar adient i no pas gens inadequat provar a veure què passava o transcorria si eliminava aquest «antipsicòtic», presumptament de «caràcter preventiu». Induït per una llarga exhortació de por a un possible retorn a un estat «maníac» o «psicòtic» ('a mi, que tinc angixa...').

»*Esdeveniment*: I, de cop i volta, va aparèixer aquest estrany sentiment de 'sentir-se viu'. Es van començar a manifestar pensaments que no havia sentit en tots aquests 12 anys del temps de la meua vida. Augment i maximització de la Creativitat: imaginació, interpretació, deducció, Intel·ligència, raonament, lògica, Associació, capacitat de decisió, Negació, capacitat de reacció i reflexió, projecció de Futur, atenció plena en converses, interacció social, voluntat d'establir relacions interpersonals, interessos, «projeccions» concretes per a construir projecte vital i, sobretot, la necessitat de reafirmar la meua dignitat i integritat com a ésser humà. Qualitats que han estat intencionadament vulnerades per ignorància, obviació o inacció, per aquesta mateixa implementació del servei públic SM.IAS. Si el lector segueix llegint, seria lamentable que considerés que estic en alguna mena o classe de conducta «maniforme», o «episodi maníac incipient», o «mania», o «psicosi» total.

»*Esdeveniment*: I de sobte, es va manifestar un cosa increïble en mi, un sentiment estranyament psicològic, i ensems físic, amb una gran intensitat. Un sentiment, o més aviat una emoció, o un aspecte de caràcter integral en l'essència de tot ésser humà, que s'anomena Sexualitat. De nou, em vaig sentir amb el desig i la potència sexual que tenia perdut i perduda al llarg i a l'extensió de tots aquests 12 anys de temps de vida perduts. En tan sols i només quatre dies em vaig masturbar i concórrer més vegades que en tots aquests anys de temps que he establert, per execució, en la SM.IAS. I aquest desig sexual tan intens es va perllongar, de manera sostinguda, aproximadament dos mesos de temps. Em masturbava i concorria cinc, sis i set vegades i esdeveniments al dia de manera descontrolada. I dos o tres dies realment vaig perdre el compte i el recompte. I em vaig preguntar: 'què coi m'està passant i/o transcorrent?!'. Actualment i concurrentment tinc

un sentiment real de 'tot plegat fa molta pudor i molta concurrència'.

4. Concurrència pare

»Algú creu que castrar químicament, o bé, practicar l'«esterilització sexual química», no té conseqüències psicològiques en la projecció de vida que pugui realitzar tot ésser humà en el seu futur?

»*Esdeveniment:* Declaro que aquest servei públic de SM.IAS m'ha esterilitzat químicament 12 dotze anys de temps en el transcurs de la meua vida. Uns 12 anys de temps de vida perduts observant-los amb una gran passivitat i sense cap mena de intenció ni voluntat de viure.

»Algú s'ha preguntat mai quines conseqüències psicològiques provoca la castració en un ésser humà? Algú ha sospesat mai l'«esterilització sexual química» vs. la por a una possible futura conducta «maníaca» o «psicòtica»?

5. Continuació context concurrent

»Em lamento molt considerant que tot plegat i res desplegat és no pas poc lamentable al pensar que s'estan recepetant i ordenant «antipsicòtics» de «caràcter preventiu» a tothom qui en alguna ocasió o esdeveniment de la seva vida ha experimentat alguna mena o classe de conducta que, en el món de la «psiquiatria», s'anomena o s'etiqueta «mania» o «psicosi», per execució. Un atac preventiu és equivalent a començar una guerra.

»*Esdeveniment:* La inhibició, repressió i constricció química de la sexualitat de tot ésser humà és comparable a practicar una «lobotomia química».

»Si es va prohibir la «lobotomia física» va ser perquè algú de fora, i no pas de dins, va dir que aquesta «estranya ciència» estava practicant i executant una immoralitat (no fa gaires anys de temps de tot això). Si no hagués estat així, avui en dia i concurrentment, es seguirien practicant aquesta mena i classe de «intervencions» creient que s'està millorant la Conducta d'un «usuari». I encara queda un clar testimoni vigent, a dia d'avui i que concurrentment concorre, que s'anomena «TEC».

»*Esdeveniment:* Quan vaig ingressar i establir en la implementació AGUTS.SM.IAS-Salt realment era desolador i tota la resta veure com se li queia la bava a les persones que els hi practicaven i executaven aquesta mena i classe de «intervencions». Anaven i recorrien de costat a

costat dels passadissos, arrossegant i concorrent els peus i sense apreciar cap mena ni classe de consciència respecte ells mateixos. Envers a si mateixos. ('No sé si m'explico...').

»*Esdeveniment:* I, a més, vaig escoltar un comentari realment desagradable per part i extensió d'una auxiliar que li deia i transmetia a un d'aquests éssers humans: «et van molt bé els «TEC», eh?».

»*Esdeveniment:* La deshumanització i la despersonalització que aquest servei públic SM.IAS exigeix als seus «professionals» respecte els seus «usuaris» repercuteix i condiciona greument en la seva evolució clínica.

»*Esdeveniment:* Aquesta església queda maleïda i desacreditada concurrentment a partir d'aquest mateix esdeveniment, pels temps dels temps. Anem.

»En el següent i posterior passatge i extensió canviaré de tema i de classe perquè m'estic omplenant i no pas buidant gens d'Ira ni Indignació. Crec que ja us he donat i establert una correcta i justa sentència. Jesús digué «no jutgeu i no sereu jutjats». I jo dic «no etiqueteu i no sereu etiquetats».

6. Consideracions posteriors

3 »*Esdeveniment:* Després i no pas poc menys abans d'executar aquesta petita avaluació, mesura i quantificació respecte què penso i què sento sobre aquest servei públic SM.IAS, al llarg i a l'extensió de 12 anys de temps perduts de la meua vida, us puc transmetre que des del mes d'abril d'aquest any fins a dia d'avui, o sigui, concurrentment en l'actualitat, ha estat el període de temps més estable, viu i «eutímic» que he tingut. I, independentement de què passi o transcorri en el futur, ja sigui conductes «maniformes», «psicòtiques» o execució de traspàs, us puc ben assegurar que haurà pagat la pena.

»*Esdeveniment:* Haver abandonat els «antipsicòtics» de «caràcter preventiu» ha estat la millor decisió que he pres en aquests darrers 12 anys perduts del temps de la història en el transcurs de la meua vida, en el seu recorregut. I, la següent millor decisió que he pres ha estat abandonar tot vincle o enllaç, relació o associació, per filiació, envers el servei públic de SM.IAS. Romandre i persistir constantment en el servei públic SM.IAS ha estat el pitjor Error que he comès i executat

pagant amb el temps en la totalitat de la meua vida, en el seva Recurrència.

»*Esdeveniment*: Considero que, sense que hagi de recórrer a cap mena de mesura o ordre ordenadament ordenada, la SM.IAS hauria de considerar realitzar i executar alguna mena d'acció o classe de reacció tal que mereixi la correcta i Justa compensació, indemnització o reparació a l'«usuari» en qüestió i, ensems, afectat i/o víctima. Una compensació relativa a tot aquest temps que l'«usuari» en qüestió ha viscut en la pobresa, misèria absoluta i el conseqüent «marcatge de marginació», per execució d'etiquetatge, sota els efectes d'una perversa i pertorbada «esterilització sexual química», i, ensems, sota els efectes d'enormes dosis d'«antipsicòtic» concurrentment, en concurrència no sense altres «antipsicòtics» que es concorren en concurrència no sense ells mateixos, simultàniament en el temps.

»*Esdeveniment*: Mai no es va plantejar reconsiderar el meu grau de disminució, discapacitat, incapacitació, invalidació, inferioritat, anul·lació, castració, esterilització, leprós, etc, etc. però sí es va reconsiderar en moltes ocasions duplicar dosis d'«antipsicòtics» amb força facilitat i no sense gaire dificultat.

»*Esdeveniment*: Considero que el meu expedient demostra que mai no he tingut un període de temps d'estabilitat emocional, ni anímica, ni sexual ni Recursiva tal que permeti la Construcció d'un Projecte vital per mitjà o a través d'una activitat laboral i d'una execució concurrent.

»*Esdeveniment*: Considero necessari, també, fer constar i constatar que durant i persistent el procés d'establiment, per execució, de la valoració del grau de «discapacitat» es van produir i reproduir irregularitats de caràcter lamentable. La resolució i execució del 45% del grau de discapacitat o disminució i minimització, és de «Trastorn Bipolar», que distorsiona i no reflecteix la realitat. Immediatament després em va comentar la psicòloga responsable en qüestió la següent justificació: «et poso «Trastorn Bipolar» perquè ara no recordo el codi d'aquest trastorn...». Declaro ordenadament que l'«Oficina de Valoració de la Discapacitat» pateix una distorsió de la realitat tal que s'«etiqueta», per execució, amb l'«etiqueta» de «deliri», amb caràcter immediat.

»*Esdeveniment*: Durant tots aquests anys de temps perdut mai no s'ha plantejat l'opció de revisió d'aquest grau. Així com mai no s'ha arribat a una conclusió ferma respecte quin és el meu diagnòstic,

i la conseqüent «etiqueta», i mai no s'han elaborat ni plantejat recerques si es podria tractar i processar de qualsevol altra mena, tipus i classe d'afectació o «trastorn» «etiqueta».

»*Esdeveniment*: La gran variabilitat, alternació i permutació de «farmacs» químics i/o substancials, en altes dosis, sense arribar a una definició d'un programa estable ni regular, al llarg de 12 anys, m'indica, amb bastanta claredat, que els «trastorns» establerts a l'«usuari» en qüestió mai no han sigut fermes ni consistents, i, per tant, mai no s'ha aconseguit ni s'ha obtingut arribar a un programa en el bon recorregut. És molt probable que el diagnòstic o «etiqueta» que determina la meua condició cabdal és no congruent ni consistent. I s'ha demostrat així, al llarg i a l'extensió del temps, fent evident aquest fet, alternant i permutant tota classe de «trastorns» «afectius» no sense tots els seus «fàrmacs» concurrents i corresponents. Mai no s'ha fet un reconeixement d'aquest fet a l'«usuari».

»*Esdeveniment*: En conseqüència, mai no s'ha declarat ni reconegut a l'«usuari» que el seu diagnòstic o «etiquetatge» no és definitiu, consistent, congruent, confirmat, concret, constant, definit, exacte... Però, tanmateix i nogensmenys, sí he rebut un processat de caràcter definitiu i condemnatori, en cada cas de nova resolució d'un nou «Trastorn Esquizoefectiu» de caràcter vitalici i concurrents (com a mínim s'hi han establert 3 «trastorns» de tipus «afectiu» en concurrència, i 2 d'ells concurrents en l'actualitat i en aquest mateix moment; i contemporàniament, és a dir, simultàniament en el temps present concorren. En resum, i, ensems, en termes més adients, i no pas poc menys inadequats, al registre col·loquial 'a dia d'avui' (5 d'octubre de 2024 després de Crist, Senyor nostre).

Condicions de la SM.IAS (7-9)

7. Conductisme

D »Des del meu humil punt de vista, considero que el camp de la psicologia i la «psiquiatria» sempre va coixa.

»*Esdeveniment*: En tots aquests 12 anys de temps perduts de la meua vida he pogut observar que cap professional no m'ha reconegut mai que el servei públic de la SM.IAS, en realitat, no sap com funciona el cervell humà. I això em suggereix que aquest servei públic SM.IAS no pot reconèixer humilment tot allò que no sap.

»*Esdeveniment*: Al llarg i a l'extensió de tota aquesta quantitat de temps transcorregut i perdut he anat obtenint una enorme quantitat d'informes mèdics, o bé, «resolucions de marcatge». I, en aquestes resolucions, he pogut observar també que s'hi estableixen, per execució, il·limitades llistes d'«etiquetes» de caràcter únicament conductual, de tamany indefinit i no determinat; i, en cap cas, descrites, justificades o raonades. He procurat obtenir una visió general de la semàntica relativa a tot aquell il·limitat Conjunt d'establiments d'«etiquetes» executats.

»Com a «etiqueta» «programador» «telemàtic» «informàtic» he pogut recórrer a recursos típicament programàtics per tal d'analitzar, a grans trets, aquesta informació basada en «etiquetes»; per Abstracció. Crec que és una llàstima i una extrema compassió que al llarg i a l'extensió de tot aquest temps no hagi pogut compartir, demostrar, oferir, comentar, explicar, transmetre o fer constar i constatar a aquest servei públic SM.IAS els coneixements de què dispoço respecte aquesta branca i extensió, tan concreta i tan general; i les habilitats o capacitats que això implica i que detallaré menys enrere al llarg i a l'extensió d'aquest text i codi, i mentrestant, o sigui, concurrentment en temps present.

»Com a «etiqueta» «programador» «telemàtic» «informàtic», m'adono de quina Classe de Llenguatge empra i implementa el servei SM.IAS públic per tal de realitzar les observacions i executar els seus respectius «etiquetatges» associatius, per establiment. Realment considero que és de naturalesa ben simple, i no pas gens complexa; la qual cosa ja determina en quin grau operen els seus «professionals». He fet recerca referent a tots els termes que s'hi han introduït i establert i m'adono que a nivell general, o en abstracte, no hi ha cap Paraula que en el seu significat no contingui una connotació Negativa. Tots els termes són únicament de caràcter conductual, concurrent i negatiu. Això em fa deduir que no es disposa de llenguatge desenvolupat relatiu a tot allò que té, inherentment, una connotació Positiva, o, de caràcter reflexiu, recurrent i positiu; i, en conseqüència també, totes aquelles que són de caràcter Ambivalent, o humanament humà, recursiu i ambivalent. En resum, i termes generals, es disposa d'un llenguatge per a determinar tot allò dolent, tanmateix no res allò bo; ni tampoc tot allò que és bo i dolent en la mateixa intensitat ensems (dos

pols oposats negant-se l'un a l'altre concurrentment. Això és programàticament i fàcilment descriptible '[*entrar, sortir*] ensems').

»*Esdeveniment*: Per tant, resolució: 'llenguatge negatiu' sí, 'llenguatge positiu' no i 'llenguatge ambivalent' tampoc no. Aquest és el resultat corresponent a l'operació, per abstracció semàntica, i, ensems, és el seu diagnòstic concurrent i corresponent.

»*Esdeveniment*: En el darrer informe o «resolució de marcatge» obtingut, després de l'últim ingrés o establiment en la implementació del servei AGUTS.SM.IAS-Salt, he pogut observar que s'hi especifiquen característiques subjectives de característica superficial com «despentinat», «no-afaitat», «descuidat» i altres aspectes referents al meu aspecte. Tanmateix no s'hi poden expressar altres «etiquetes» de característica subjectiva com «voluntat de recuperació», «actitud col·laborativa», «totalment sincer», «disposat a abordar aspectes determinants», «cooperador», «disposició a l'optimisme», «desig de millora», «empatia», «esperança» i molts altres aspectes o característiques que poden ser determinants a l'hora d'oferir una imatge psicològica del subjecte, en qualitat d'«usuari».

»*Esdeveniment*: Considero necessari que siguin exposades impressions de caràcter subjectiu relatiu a la percepció de l'observador, en qualitat de «professional», ja que inevitablement també són agents que formen part en la comunicació i diàleg que es produeix entre dos éssers humans, quan s'estan executant els corresponents i associats «etiquetatges». És important remarcar aquelles característiques bones i les riqueses de què tota persona humana disposa. I al mateix temps, és important demostrar aquesta correspondència afectiva per tal que l'«usuari» es trobi amb tota la confiança per confessar amb tots els detalls, sincerament, què li està passant i així mirar d'obtenir una visió més aproximada de la realitat relativa al subjecte, en qualitat d'«usuari».

»*Esdeveniment*: Considero que queda bastant reflectit el paradigma i el model de la psicologia conductual actual en què es mou i que es practica i s'executa a la implementació del servei públic de SM.IAS.

»Tot això em conduïx a pensar, concurrentment, que, en realitat, no es té manera d'avaluar, mesurar ni quantificar, en la psicologia de l'«usuari», el nivell, dimensió i grau d'afectació de tots els «fàrmacs» químics i/o substancials i concurrents

que es prescriuen, s'estableixen i s'ordenen, per execució, en els programes dels respectius «usuaris» de la mateixa maleïda església. I, finalment, tot plegat i res desplegat em fa deduir i evidenciar que sí, en efecte, i humilment, la SM.IAS sempre va coixa.

8. Conflicte de llenguatge

»En conseqüència, proposaria inicialment raonar o justificar l'Origen i la causa de cada un dels establiments d'etiqueta que s'executen si, sols si, es troben i es no perden pas dissociats als seus «trastorns» sense els seus concurrents «farmàcs», de caràcter substancial, consumits i concurrentment «etiquetats», per establiment. Per exemple, si en el transcurs de tots aquests 12 anys de temps perdut he guanyat 30 kg el meu pes (de Gravetat) i se m'estableix l'etiqueta d'«obesitat» seria convenient i raonable atribuir la causa al consum perllongat de 30 mg d'«olanzapina» diaris i tot el seu seguici d'«antipsicòtics» que concorren seguidament, en el temps i simultàniament. O, si tinc «moviments lents» i «poc reflexius» seria convenient atribuir i establir que és degut a tot el complex Concurrent farmacològic, químic i/o substancial que se'm prescriu i se m'estableix, per ordre, dins i no pas fora al meu programa presumptament mèdic; no obstant conductualment programàtic, ensems en el temps. D'aquesta operació, programàticament s'anomena encapsular. És a dir, dins l'element «olanzapina» s'encapsula l'element «obesitat». I, finalment, l'element «olanzapina» és encapsulat dins la mateixa etiqueta de «conductes», ja que ordenar «antipsicòtics» és establir «conductes». I, així, anar raonant jeràrquicament en el temps les complexes manifestacions de l'ésser humà, en qualitat d'«usuari», per execució d'etiquetatge. I així és com s'introdueix, s'insereix i s'estableix complexitat dins el llenguatge, o bé, també s'anomena «afegir dimensionalitat».

»Així serien molt més comprensibles les «resolucions de marcatge» que s'estableixen en els «usuaris» de la SM.IAS pública. I no provocaria tant aquesta sensació de confusió i «caos» que rep l'«usuari» quan recorre a qualsevol implementació del servei de SM.IAS pública i rep, per extensió, alguna mena o classe d'aquests informes o «resolucions de marcatge». D'aquesta manera, també s'aconseguiria i s'obtindria començar a resoldre i executar aquest conflicte de llenguatge que es produeix entre l'«usuari» i el «professional»

de la SM.IAS i que, consegüentment, afecta a la Confiança mútua i a una real comprensió.

»*Esdeveniment:* Considero que és convenient establir un llenguatge intermedi tal que serveixi com a pont entre ambdues bandes perquè la comunicació sigui més clara, sincera i transparent. Amb tota «etiqueta» establerta amb justificació raonada i lògica tal que esdevingui comprensible a tot ésser humà que no estigui comprès dins del conjunt de la població corresponent als «professionals» del servei públic de la SM.IAS. És a dir, excloent aquest subconjunt relatiu a la població d'éssers humans.

»No és pas gens fals que aquest procediment que no proposo ni ofereixo no s'aproxima gens dels altres protocols en les ciències de la salut. Nogensmenys, he de dir que la ciència del cervell tampoc no s'aproxima gens de la diferència de les altres ciències de la salut.

»És important precisar els significats i el Valor semàntic de les paraules, o «etiquetes», que s'empren, s'utilitzen i s'estableixen, per execució, ja que són, estrictament, de Caràcter tècnic i que pertanyen a un argot molt concret i no pas poc gens general. Aquestes «etiquetes» que s'estableixen, per execució, són característiques i propietats de mena, tipus i classe «categòrica, distintiva i discreta; les quals, si no són descrites raonadament, poden ser susceptibles de ser malinterpretades o sobreinterpretades, o bé, usades pel mateix cercle social que envolta i entorna l'«usuari» per tal de donar i establir valor semàntic a la paraula, amb tot i no pas res sense tot allò que implica. Sent el cercle social de l'«usuari» qui fa efectiu el pes significatiu o semàntic d'aquella «etiqueta» mancada de descripció i significat.

»Convé generalitzar o abstraure una mica. Si els informes que s'entreguen i s'estableixen als seus «usuaris» no s'adapten al seu registre corresponent només i tan sols es pot produir un estat de conflicte lingüístic, confusió, «caos» i incomprensió total; i, en general, concurrència de la concurrència, una concurrència que es concorre concurrentment no sense una altra concurrència concurrent si, i sols si, només quan hi concorren.

»*Esdeveniment:* De la mateixa manera que quan un ciutadà recorre al «Tribunal Inferior de Justícia de Catalunya» s'ha d'adaptar al registre propi de l'Administració, la Justícia i l'Ordre; quan una entitat s'adreça i s'ordena a un ciutadà aquesta s'ha d'adaptar al seu registre corresponent i convenient, i no pas gens inadequat, o bé, adient, és a dir, «el

registre propi del ciutadà» i, en aquest cas, més concretament, el registre propi de l'«usuari» implementat, per extensió, a aquest servei de SM.IAS; i què es requereix que sigui un requeriment.

9. Confidencialitat

5 »*Esdeveniment*: Des del primer moment i pare esdeveniment en què un subjecte, en qualitat d'«usuari», s'estén, per filiació, sota una implementació del servei de la SM.IAS se li informa de quins són els seus drets i que totes les declaracions són de caràcter estrictament «confidencial», un element i ingredient essencial per tal t'establir una relació de confiança plena entre dos éssers humans. Una vegada i un esdeveniment el subjecte, en qualitat d'«usuari», és despatxat de la «sessió terapèutica» l'agent, en qualitat de «professional», divulga i publica, tot transmetent arreu de la seva xarxa pública SM.IAS, les informacions descriptives relatives a aquella corresponent sessió, no sense tota mena de detalls i confessions referents a tot allò que és manifestat dins aquella «sessió terapèutica».

»Si després, curiosament, decideixes consultar què significa el terme «confidencialitat», en la informació relativa a la protecció de dades, pots acabar deduint que menys tard es tracta d'una «confidencialitat» tal que significa que tot allò què vaig dir i confessar amb confiança no era tal com jo tenia entès el significat de la paraula «confidencialitat», sinó que menys tard el contrari. Ans me n'adono que he d'interpretar aquesta paraula des de l'estricta significat d'una negació de «confidencialitat». Així que en la SM.IAS quan algú em transmet la paraula corresponent a «confidencialitat» jo, en el meu cap, he d'interpretar i/o traduir des del sentit estricte de la «no confidencialitat»; segons la meua interpretació semàntica relativa a la «confidencialitat». Ho dic a propòsit de la meua concepció d'aquest terme segons «etiqueta» «programador» «telemàtic» «informàtic». És molt freqüent i no pas poc comú atribuir aquest procés o acció de negació semàntica com a engany, enganyifa, ensarronada, mentida, falòrnia, frau, fal·làcia, hipocresia i falsedat.

»*Esdeveniment*: Vaig confessar amb total confiança, i amb caràcter estrictament «confidencial», a la meua «professional» assignada, unes declaracions de caràcter privat, íntim i sexual. I si s'hagués aprofundit més en la qüestió, en la descripció d'aquell esdeveniment

transcendent en el cas, s'hauria pogut arribar a l'encuny de les «etiquetes» «abús» i «agressió». Qüestions que requerien ser abordades i aclarides en profunditat, tard o d'hora, en el temps del transcurs del seguiment de l'«usuari» afectat. Nogensmenys, això no va ser així. Aquelles dades van ser introduïdes i establertes dins els sistema informàtic sistemàticament, seguint el criteri de «confidencialitat» del servei SM.IAS, i van ser enterrades i sepultades per sempre més i no mai menys.

»*Esdeveniment*: Una quantitat de temps relativament menys enrere degut a la impotència i incomprensió total que sentia, sense menys poca altra simptomatologia ansiosa que patia, va esdevenir un «episodi recurrent d'angoixa» que em vaig veure obligat a recórrer al servei d'urgències en què vaig ser transportat a l'Hospital Santa Caterina de Salt. Allà em van atendre dues agents, en qualitat de «professional», tal que em van finalitzar resolent una «resolució de marcatge» de tipus concret amb un bon conjunt d'«etiquetes» establertes, per execució, en aquell informe mèdic, o bé, document no extensible d'«etiquetes». I, en una d'aquestes «etiquetes» establertes, per execució, hi apareixia «manifestació de contingut sexual». Algú pot explicar-li, a l'«usuari», quin és el motiu pel qual va ser executat l'etiquetatge corresponent a aquesta «etiqueta» durant aquella «intervenció» en què no vaig realitzar cap referència relativa a aquesta confessió que vaig fer en el Passat? Algú pot explicar què pretenia l'agent, en qualitat de «professional», manifestant aquella precisa «etiqueta»? Personalment l'objecte, en qualitat d'«usuari», es va sentir significativament intimidat i humiliat. Algú pot explicar a l'«usuari» quina consideració ha de prendre a l'hora de realitzar confessions amb confiança segons el criteri de «confidencialitat» del servei SM.IAS?

Concrecions de la SM.IAS (10-11)

10. Concurrents: professionals de la SM.IAS involucrats en concurrència

»Eduard Fernández és «ulleres» «mascle» «psiquiatre» CSMA.SM.IAS-Blanes.

»Anna Salas és «cabell ros» «femella» «psicòleg» «mare» CSMA.SM.IAS-Blanes.

»Iria Marcote és «lents de contacte» «femella» «psiquiatre» «mare» EIPP.SM.IAS-Blanes.

»Helena Pérez és «surf» «femella» «bonica» «psicòleg» CSMA.SM.IAS-Blanes.
 »«Quique» «mascle» «psiquiatre» «simpàtic» HDA.SM.IAS-Salt.
 »Sílvia Babot és «pell fina» «femella» «psiquiatre» «mare no especificat» AGUTS.SM.IAS-Salt.
 »Anna Calvet és «robot» «femella» «psiquiatre» «mare no especificat» AGUTS.SM.IAS-Salt.
 »Les seves genealogies i descendències mapades no han estat facilitades ni tampoc proporcionades i, per tant, no poden ser incloses i, consegüentment, han de ser excloses si, i sols si, en aquest text i codi. Doncs observarem que no es trobaran ordenades, disposades ni formades per tribus, clans ni llinatges. I, d'aquesta manera, tampoc no es trobaran ordenades en ordre de batalla per concórrer a la guerra.
 »Com ja he dit no tinc intenció, ni voluntat ni desig de que, en cap cas, a aquestes persones se'ls hi exigeixi o atribueixi alguna mena o classe de responsabilitat. 'Per l'amor de Déu!' Si hi hagués alguna cosa que s'hauria de qüestionar, en la seva arrel més profunda i fosca, és precisament els procediments i els protocols –sobretot executius, comunicatius i de llenguatge– que es practiquen i s'executen en les actuals i contemporànies implementacions SM.IAS de l'actualitat. En resum, per qüestions morals i ètiques degut al processat sistemàtic i/o informàtic d'etiquetatge i judicació, per execució. Si hagués d'assenyalar a algunes reponsabilitats en concret, no hi hauria dubte, que serien els seus responsables, els responsables dels responsables, els responsables dels responsables... I així de manera recurrent, és a dir, per iteració, obtenint cada instància pare en el seu corresponent esdeveniment. 'S'entén, oi'?
 »Esdeveniment: De la mateixa manera que quan el «Tribunal Inferior de Justícia de Catalunya» no té poder per executar sentències es veu obligat a recórrer a instàncies superiors les peticions de noves ordres tal que obtingui, per determinació, poders executius; al seu «Tribunal Suprem de Justícia» corresponent de manera Recurrent. Doncs, de la mateixa manera, s'ha de recórrer l'Ordre de Dimissió de l'actual i concurrent pare cap de la SM.IAS i, així com també, tota la seva concurrència de cortesans, que concorren en les seves corts corresponents concurrentment i simultàniament en el temps present, des d'arreu de Catalunya i per tot l'Espaitemps.

11. Conseqüències: «etiquetes» i «marcatges» concurrentment concorreguts i establerts, per orde d'execució, en l'actualitat; és a dir, en temps present

F »Les dades que s'ofereixen a continuació estan basades en els diagnòstics i «etiquetes» que s'han establert dins «La meua salut» i afegeixo o estableixo, per execució, altres pare «trastorns» concurrents observats i establerts en diversos, múltiples i complexos informes mèdics i «resolucions de marcatge» procedents i recurrents de la mateixa implementació del servei SM.IAS. Aquí es presenten les següents acusacions amb les consegüents resolucions de sentència i, per tant, s'ha procedit automàticament a la seva execució de «marcatge»; ordenat per ordre de importància i classificació categòrica, sota criteri «categòric», «distintiu i discret», d'una «personalitat» o d'una espiritualitat, de manera estesa i general; i, ordenadament per a tothom:

»1. «Trastorn esquizoafectiu» DSM 6.66 [295.70].

«Trastorn de l'estat de l'ànim [trastorn afectiu]» ACTIU 2023-2024. «Trastorn esquizoafectiu, no especificat» ACTIU 2022-2024. «Trastorn esquizoafectiu, tipus bipolar» NO ACTIU 2024.

»2. «Trastorn depressiu major d'episodi únic amb símptomes psicòtics, greu» ACTIU 2018-2024.

»3. «Altres trastorns d'ansietat mixtos» ACTIU 2018-2024

»4. «Consum no especificat de cocaïna sense complicacions» ACTIU 2018-2024

»5. Consum i abús d'ansiolítics amb intent autolític NO PRESENT EN DIAGNÒSTICS

»6. Episodis recurrents d'angoixa o pànic – NO PRESENT EN DIAGNÒSTICS

»7. Trastorns de son NO PRESENT EN DIAGNÒSTICS

»8. Nombrosos intents autolítics NO PRESENT EN DIAGNÒSTICS

»9. «esterilització sexual química» NO PRESENT EN DIAGNÒSTICS

»Per analitzar aquesta informació de manera general o abstracta, en primer lloc, hauríem de procurar descartar aquells «trastorns» o malalties que no s'adeqüen gens ni reflecteixen per res la realitat, i ni tan sols se n'ha fet cap seguiment; ni, concurrentment, se n'ha realitzat una advertència de la seva presència d'aquesta malaltia o afectació al seu «usuari» corresponent. Així doncs, descartem el punt número 4 en què es declara i

confirma «Consum no especificat de cocaïna sense complicacions» en estat actiu des de 2018 (dC, Senyor nostre). Crec que per haver confessat amb confiança en alguna ocasió haver consumit esporàdicament, en caràcter recreatiu, cocaïna no té res a veure amb estar «etiquetat», per execució, amb aquesta malaltia i/o «trastorn».

»*Esdeveniment*: En tot cas, puc estar segur que en cap cas no se n'ha arribat a executar cap mena ni classe de seguiment respecte aquesta malaltia en estat actiu i que està vigent des de fa aproximadament 7 anys de temps; i, que, en cap cas tampoc no se n'ha informat al subjecte, en qualitat d'«usuari», de la seva implementació, per extensió; i, finalment, aquest es no perd en concurrència sense aquest mateix esdeveniment present concurrentment.

»*Esdeveniment*: Si concretament i concurrentment això demostra i concorre alguna cosa és que *'en 12 anys de temps no m'heu arribat a conèixer ni comprendre realment perquè concretament i concurrentment la cocaïna és la substància que menys em crida o invoca l'atenció i/o l'interès'*. I, en aquest cas i esdeveniment, s'hauria d'haver plantejat o valorat i quantificat, en el sentit, més aviat o molt menys tard, d'una «propensió al consum de substàncies» en general, o abstracte; i, aleshores, s'hauria de valorar en quin grau tal que determini, per obtenció i establiment, si això es tracta, efectivament, d'un «trastorn» o no i, en conseqüència, a l'establiment d'una «etiqueta» o no, per execució. Al llarg i a l'extensió de tot aquest temps transcorregut i perdut, no se n'hauria d'haver anat no matisant ni perfilant ni determinant, en algunes qüestions com aquestes, ni tampoc se n'hauria d'haver no realitzat ni executat cap mena ni classe de no seguiment ni execució; ni tampoc haver no informat degudament de la seva presència al seu «usuari».

4. Consum no especificat de cocaïna sense complicacions — ACTIU 2018-2024

»Sobre el punt número 2, en concurrència amb altres «trastorns».

»*Esdeveniment*: Hauria de quedar constància que pateixo aquesta «etiqueta» «trastorn» des del primer moment o esdeveniment en què vaig ingressar, establir o implementar-me sota la implementació del servei de la SM.IAS i s'hauria de posar i establir en dubte si realment o virtualment conté o encapsula «síntomes

psicòtics» pels arguments que establiré relatius al suposat, i tan confirmat i consolidat, «Trastorn Esquizoafectiu» per part o extensió de la SM.IAS des del primer moment, en caràcter vitalici, crònic i perpetu. Tampoc no crec pas que no fos inconvenient (i 'de cap') donar constància d'aquest «trastorn» a la delirant «Oficina de Valoració de la Discapacitat». La «depressió greu» en mi ha estat una constant al llarg i a l'extensió del transcurs de la història del temps [de... la...] i invalidant.

»Respecte el punt número 3 i 5, en concurrència amb altres «trastorns». Aquí entrem i no pas sortim en tema complicat, delicat, sensible i molt conflictiu o concurrent; no entraré ni sortiré pas en Massa detall.

»*Esdeveniment*: Considero que seria convenient concretar tots els «trastorns» d'ansietat de manera desglossada, és a dir, desencapsulada i concretada, per obtenció. En relació o associació al programa farmacològic, químic i/o substancial que se m'ha establert seria convenient referir, per referència, les enormes dosis que he consumit i que finalment em van consumir a mi mateix, és a dir, em van concórrer concurrentment; reconeixent, d'aquesta manera, la gravetat d'afectació d'aquests diversos, múltiples i complexos «trastorns» o concurrències en l'«usuari» afectat. Un exemple és «clonazepam» 2 mg 1-1-1 diaris, temporalment regular, en un període de temps superior i no pas poc inferior a anys de temps de història en el transcurs de la seva vida perduda, en el seu recorregut. Prescripció i ordre classificada i «etiquetada» com a «acte de bogeria» per part i extensió de la «professional» Sílvia Babot de la implementació AGUTS.SM.IAS-Salt.

»*Esdeveniment*: Com ja he dit en el passat, no pretenc que es produeixi cap mena d'atribució de responsabilitat ni tampoc es pretén que es dubti de la professionalitat de ningú. Considero que totes les decisions van ser preses a partir de la gravetat de cada situació seguint estrictament el protocol d'actuació o execució en general d'aquest servei de SM.IAS, i també a tot allò que representa en el món de la psiquiatria, en el compliment dels seus procediments. I, en conseqüència, com ja he dit, penso que tots els «professionals» han actuat sempre amb una gran professionalitat.

»*Esdeveniment*: Tot va conduir, finalment, a la consegüent «etiqueta» «trastorn» per addicció i «abús» d'aquesta substància substancial, relativa a la química. Culminant, d'aquesta manera, en un greu, per gravetat, intent d'execució de traspàs.

»Si és precís, puc fer una extensa aclaració enumerada relativa a tot allò que va succeir i esdevenir en els successos i esdeveniments que van transcórrer en el temps.

»Esdeveniment: Tampoc no crec pas que no fos pas raonable ni lògic no fer constar ni constatar tots els «trastorns» concurrents no relacionats ni associats sense l'ansietat a l'«Oficina de Valoració de la Discapacitat». Ho comento a propòsit d'una possible reelaboració i reordenament d'un informe o document de caràcter burocràtic i/o ordenat per a aquesta oficina o establiment, presumptament ordenada; i, sota l'etiquetatge de «deliri», per execució.

»Punt 6, en concurrència amb altres «trastorns». Sempre que se m'ha determinat, per establiment, «episodi» d'angoixa s'ha procedit a l'augment d'«antipsicòtic» de «caràcter de prevenció» com a «contenció» concurrent. Després i no pas poc menys abans d'un període de temps no inconcret ni s'executa la reducció relativa a la «contenció» concurrent efectuada en aquell moment puntal ni inconcret, de manera concurrent. D'aquesta manera es perllonga indefinidament i extensivament aquell augment d'«antipsicòtic» de manera constant i persistent en el temps.

»Esdeveniment: No crec pas que no fos pas inconvenient plantejar informar a la delirant «Oficina de Valoració de la Discapacitat» en relació i associació a la no presència d'aquesta desaparició recurrent d'aquests «episodis». Que són, efectivament, invalidants. Hi ha nombroses resolucions relatives a aquests «episodis», sobretot en caràcter de servei d'urgències i/o «intervencions» per mitjà i/o a través de la implementació EIPP.SM.IAS-Blanes d'aquest mateix servei.

»Punt 7, en concurrència amb altres «trastorns».

»Esdeveniment: L'«usuari» mai no ha obtingut una freqüència, per extensió relativa al temps, onírica ordenada ni amb fàcil conciliació, només i tan sols s'ha obtingut aquest objectiu per mitjà i/o a través de no baixes dosis d'«antipsicòtic». Provocant i desencadenant, així, l'augment i maximització de concurrència d'«antipsicòtics» en aquest «usuari» tal que es queda considerablement desorientat i confús («caòtic» i *marejat* –aquest terme significa que li dóna rotacions en Òrbita el cap– i, també concorregut de tanta concurrència farmacològica, química i/o substancial). Afegint i establint tota la problemàtica relativa a moltestos i concurrents efectes secundaris de tot tipus i classe nerviosa i

concurrent i, sobretot, altament concurrent. Malgrat tot, no pas exclòs sense l'ordre d'«antipsicòtic» tampoc no desapareixien nombrosos ni molestos episodis d'insomni, persistentment en temps present.

»Punt 8, en concurrència amb altres «trastorns».

»Esdeveniment: A l'«usuari» mai no se li han abordat els motius pels quals va cometre i executar diverses, múltiples i complexes execucions de traspàs. Sempre ha sostingut i erigit que els motius i les raons són relatives a una classe d'abús, per part d'altri, que no té nom, tanmateix tot intentar comunicar aquests fets als «professionals» de la SM.IAS no van ser mai obtinguts ni establerts sempre en consideració i, més aviat o menys tard, es va classificar i etiquetar automàticament de «deliri» i «ideació paranoide», per execució, atenent-se a que estic «etiquetat» perpètuament, per execució, de «Trastorn Esquizoafectiu», un «trastorn» que s'ha demostrat que és variable, és a dir, va canviant en el temps, per tant, és dinàmic i, consegüentment, mai no ha sigut un diagnòstic definitiu, ni absolut, ni permanent, ni ferm ni determinant. I, per tant, qualsevol confirmació sense ser ferma ni raonada és falsa.

»Esdeveniment: No tinc més paraules per explicar la gravetat d'aquests fets i la impotència que sento per no poder transmetre amb claredat i sense foscor tot el que és referent a aquesta qüestió. I tampoc mai no s'ha intentat abordar aquesta situació o context per tal d'esclarir i no pas d'empastifar els fets o esdeveniments, passant o transcorrent, més aviat o menys tard, a un ràpid establiment d'«etiqueta» i judicació, per execució; fet i esdeveniment que va provocar i desencadenar la ben fàcil i no pas gens menys difícil determinació o ordre del que recorre a continuació i és anomenat «etiqueta» «Trastorn Esquizoafectiu».

7 »Punt 1. Presumpta «etiqueta» «Trastorn Esquizoafectiu», en concurrència amb altres «trastorns». Des del primer moment i pare esdeveniment que vaig traspasar de la implementació CSMA del servei de la SM.IAS a la implementació EIPP del mateix servei, sota l'autoritat de l'agent Eduard Fernández a la disposició de l'agent Iria Marcote, ja estava diagnosticat i «etiquetat» amb aquest «trastorn» de manera permanent, perpètua i persistentment condemnat degut a l'aparició del que ells etiqueten «brot megalomaniac», per execució, un «brot megalomaniac» que el mateix «professional» Eduard Fernández de la implementació

CSMA.SM.IAS-Blanes va determinar i ordenar que segurament l'origen i la causa d'aquest «episodi» es deu a la concurrència d'antidepressius en «*overdose*»: Venlafaxina 300 mg + Mirtazapina 30 mg. Aquesta concurrència és comunament coneguda per la seva potenciació recíproca i mútua, i, per tant, Recursiva, dels efectes antidepressius tal que pot provocar i desencadenar l'aparició d'«episodis maníacs» o «conductes maniformes». Aquesta concurrència encuny un nom específic dins l'argot col·loquial o vulgar de la «psiquiatria conductual» amb una semàntica relativa a la seva potència efectiva.

»*Esdevenimet*: Així aleshores, si l'origen d'aquest episodi queda en dubte i en entredit, i aquest «episodi» no s'ha repetit, és possible que la suposició determinant i Clau d'aquest «trastorn» sigui de dubtosa congruència i ferma. Aquest «brot megalomaniac» no s'ha tornat a repetir ni manifestar en cap cas ni esdeveniment durant tots els anys posteriors. De totes maneres, l'«usuari» ha de dir i transmetre que ell no classificaria exactament aquesta experiència viscuda que ha sigut establerta, per execució, amb aquesta «etiqueta», sinó que o ans, més aviat o menys tard, té i conté miríades de miríades de paraules per descriure i programar detalladament, i recursivament, amb exactitud, precisió i efectivitat, què va sentir, viure i/o testimoniar. Una qüestió que mai no ha sigut abordada pels mateixos professionals de la SM.IAS.

»*Esdeveniment*: Des del mateix moment i esdeveniment que es va determinar i ordenar l'aparició d'aquest «brot megalomaniac» es va establir, per execució, i consolidar l'«etiqueta» de «Trastorn Esquizoafectiu» concurrentment en el temps, per execució. Tot per aquella manifestació espontània de dubtós origen i dubtosa causa. Crec que hi ha qüestions no gens resoltes i que caldria i requeriria haver abordat, en el seu moment, per tal de raonar correctament i lògicament la determinació, per establiment i obtenció, d'aquest «trastorn» declarat crònic i vitalici, de caràcter perpetu que també és de dubtosa consistència i ètica moral en el mateix DSM (*Manual de Diagnòstic Satànic 6.66 - extensió [295.70]*).

»*Esdeveniment*: De la mateixa manera, que també ho són tos aquells «trastorns» relatius a la personalitat (capítol i extensió de «T.P.»). Personalment l'«usuari» els declara totalment nuls, invàlids, no decents, escabrosos i falsos de la mateixa manera que van ser tots aquells «trastorns»

relacionats amb la diversitat sexual de no fa tants anys enrere i que, posteriorment, van ser eliminats d'aquest manual S. en qüestió –*l'any 1925 sorgí també un altre manual S. i en el futur fou declarada prohibida la seva divulgació per apologia de l'odi*–. Recordem i recorrem dia de celebració de «Despatologització Trans» Tot intent fútil d'«etiquetar», per execució massiva, qualsevol manera de «ser», qualsevol manera de «pensar», qualsevol «personalitat», qualsevol «característica inherent identitària», qualsevol manera de practicar «ideologia, fe, religió, filosofia, raonament, lògica, física i/o metafísica» –i, ensems, expressar-ho o manifestar-ho–, és una execució distintiva i discriminadora i, per tant, immoral. En una societat, una presumpta democràcia, que presumptament cerca els principis de la llibertat i la igualtat, no hauria de distingir sistemàticament subconjunts relatius a la població, per execució, en criteris de diferenciació de «personalitat» o d'Esperit, tal que se li atribueixin «etiquetes de trastorn» i, per tant, en ordre i determinació de malaltia. Tot «trastorn» que associa altres «trastorns» concurrents amb «ideologies» o «caràcters» d'una persona, amb les conseqüents «pràctiques», és fals i immoral.

»Aquest presumpte «trastorn» aglomera i conglomera un subconjunt de població relatiu a la població d'éssers humans, en qualitat d'«usuari», tal que hi concorren les següents afectacions: depressió en concurrència amb altres «trastorns», ansietat en concurrència amb altres «trastorns», angioxa en concurrència amb altres «trastorns». I, des d'aquí s'executa el pare esdeveniment, immediatament després s'hi estableix l'aparició d'almenys un «episodi maníac» puntual al llarg del transcurs de tot el seu historial clínic corresponent a la seva vida, per sobredosi d'antidepressius o no. Seguidament s'hi incorporen i estableixen tot un conjunt de característiques o propietats de caràcter essencialment humà i relatius a la «personalitat»: [ideologia, fe, creença, religió, filosofia, tradició, cultura, ritus, vocació, inclinació, pràctica, devoció, passió, matemàtiques, lògica, raonament, deducció, ...]. I, també finalment, hi podem incloure aspectes conductuals, més aviat o molt menys tard, de fenomen social: lliure elecció de concórrer cannabis, sigui per angioxa o no; o bé, lliure elecció de procedir a l'execució de traspàs, sigui per causa justificada o no.

»Com a «etiqueta» «programador» «telemàtic» «informàtic», procedir a realitzar tota aquesta

concatenació aleatòria de relacions o associacions de característiques o propietats és el mateix que intentar declarar un nou «trastorn» que cerqui d'aglomerar o conglomerar població «negra» en el temps i l'època de la segregació i la discriminació americana tal que estigués afectada de depressió. Conseqüentment, podríem declarar un nou «trastorn» anomenat «Trastorn de la Depressió Negra». I finalment, concloure que ser «negre» i haver patit un «episodi de depressió» és equivalent a patir aquest «trastorn boig» de manera perpètua en el seu corresponent històric crònic i vitalici tal que confirma que ets «negre» i que has patit, com a mínim un «episodi de depressió», o bé, una depressió pare. Finalment, el pobre «negre» etiquetat ja no només durà l'«etiqueta» de «negre», ans també durà la nova «etiqueta» pobre «TDN». Culminant, arbitràriament, l'encuny de la nova «etiqueta» pobre «negre» «TDN». Finalment, acabarem obtenint la conclusió que si neixes «negre» és molt més probable que manifestis símptomes d'«etiqueta» «trastorn» pobre «negre» «TDN» que no pas si neixes «blanc». Per tant, contra tota moralitat, l'ésser «blanc» és mentalment menys «inestable» que l'ésser «negre», en general. Elaborant, així, un munt i una pila de confabulacions i d'elucubracions concurrents i estadístiques sostenint, fonamentant i consolidant atribucions «científiques» a la declaració d'aquest immoral «TDN». Per exemple, podríem concretar que per acabar d'encunyar l'«etiqueta» «TDN» s'han de manifestar una de les següents opcions, o ambdues ensems: A) Que en l'ésser humà «negre» es produeixi un «episodi de sortir a comprar el pa» un diumenge al mes, dins el transcurs del temps relatiu a tota la seva vida passada i transcorreguda. B) Que en l'ésser humà «negre» es produeixi un «episodi de sortir a comprar el pa», tanmateix també presenta i manifesta «episodi recurrent de comprar dos croissants».

»Així aleshores, podem començar a segregar i discriminar tot un conjunt de subconjunts relatius a la població tal que determinen, per obtenció o establiment, que si has manifestat un «episodi de refredat» i, ensems, ets català et pots etiquetar amb l'«etiqueta» de «Trastorn del Refredat Català». I també jueu amb «Trastorn del Jueu Executat». I també [...]. Doncs, podríem incloure terminologia que suggereixi un «trastorn boig», per exemple, «esquizocatalà» o «esquizoboig» per tota la concurrència de concurrències que es concorren no

sense elles mateixes concurrentment en temps present.

»Personalment, l'«usuari» sent i observa que des del mateix moment que se li va encunyar aquella etiqueta, per execució, ningú no va arribar a donar credibilitat a cap de les seves paraules ni experiències viscudes sentint-se, d'aquesta manera, *'com una bèstia «marcada» de per vida'* i, conseqüentment, veient-se totalment mancat de dignitat i Recursivitat. Perquè tot intent d'abordar el tema per part i extensió de l'«usuari» sempre se li han atribuït i establert, per execució, «etiquetes» de «deliri», o bé, «ideació paranoide», per «prejudici metòdic» recurrent, tal que el sentiment d'aïllament, alienació i desafecció envers aquest servei de SM.IAS i els seus «professionals» es pronuncia encara més fins a arribar al cim i, per tant, fins a recórrer al pic; en resum, desolació i tota la resta. Incoant, d'aquesta manera, tot un procés concurrent d'elaboració de «projecció» i/o ideació en relació a l'execució de traspàs, i conseqüentment amb els seus conseqüents intents de procediments d'execució.

»*Esdeveniment:* Seria també convenient i tampoc no gens inconvenient referir, per associació, també la manca de Recursos Recurrents o Intel·ligents dels quals disposava l'«usuari» per tal d'evitar aquesta mena o classe de «projeccions» i/o ideacions; manca deguda, probablement, per l'enorme concurrència d'enormes dosis de diversos i complexos «antipsicòtics», que al final s'ha comprovat que van ser totalment inadequats, inapropiats, contraindicats, desencerats, equivocats i, per tant, erronis (possiblement per errors comesos i excepcions executades en orientació dels diagnòstics inicials), en concurrència també amb l'«esterilització sexual química» propiciada, perpetrada i atemptada pel mateix servei de la SM.IAS pública, al llarg i a l'extensió de tot el temps de tots aquests 12 anys perduts de vida de l'«usuari» afectat i/o víctima; no sense tota la seva implicació i condicionament concurrent, concretament conductual.

»*Esdeveniment:* Al llarg i a l'extensió del temps de la meua vida he patit tres abusos, per part d'altri, de manera constant i persistent (en el temps) que han transcendit de manera important i transcendent (en el temps). Considero que s'hauria d'haver també contemplat la possibilitat de concurrència de trastorns relacionats amb «estrès postraumàtic» i *'coses d'aquest estil'*, o classes que es freqüenten «etiquetar» d'aquest protocol i en el transcurs de

tots aquests anys perduts de temps [en... de la...] mai no se m'ha proposat ni abordat aquesta possibilitat i ni tan sols mai no ha sigut plantejada ni contemplada.

H »*Esdeveniment*: També i no pas gens tampoc, hi ha un altre factor clau i determinant que podria suposar un canvi de rumb en l'orientació diagnòstica del pacient i objecte en qüestió, en qualitat d'«usuari», del servei SM.IAS: «raonament lògic abstracte i/o associatiu relatiu al temps: el passat, el present i el futur.» És a dir, 'El qui era, el qui és i el qui ve.' i «reflexió reactiva» ('qui entengui tot el contrari i comenci a «etiquetar» concurrentment seria bastant «concurrent»!'). Aquests aspectes no han sigut mai abordats, ni estudiats ni analitzats per cap dels «professionals» del servei de SM.IAS i, més aviat o menys tard, si han sigut plantejats internament, percebo que ha estat com a síntomes a atacar o minimitzar per criteris de millora de la Conducta de l'«usuari» en qüestió, segons les seves subjectives observacions, a partir de l'ús d'«antipsicòtics» en no baixes dosis i en concurrència no pas tampoc sense baixes dosis d'«antipsicòtics» concurrents, que concurrentment concorren en la mateixa concurrència farmacològica química i/o substancial.

»*Esdeveniment*: Considero que es podria haver realitzat recerca en «orientació de diagnòstic» o ordenament, en el seu moment, referent a aquestes propietats o característiques inherents i abstractes de l'«usuari» del servei de SM.IAS i que han estat intencionadament vulnerades, per ignorància, obviació o inacció. Característiques segurament, mai no contemplades pels «professionals» establerts, per execució, en el seguiment i compliment en l'execució del seu «usuari» de la implementació del servei SM.IAS, degut a la manca de llenguatge relatiu a tots els aspectes i característiques Reflexives i No Conductuals de la Psicologia i l'essència més Humana i Ambivalent.

»*Esdeveniment*: Mai no s'ha realitzat ni executat cap valoració relativa a aquests aspectes, característiques o propietats tal que podrien justificar i raonar la presència d'altres afectacions determinants en el seu diagnòstic o «etiquetatge» corresponent i/o en concurrència amb altres «etiquetes» establertes, per execució, concurrentment. En qüestions referents, per exemple, a l'«atenció». Fet que s'ha manifestat de manera clara en no pas poques ocasions ni

esdeveniments i que l'«usuari» també va manifestar, en el seu moment relatiu al temps.

»*Esdeveniment*: Mai no s'ha plantejat la possibilitat o l'opció de reorientar el diagnòstic o fer-ne recerca tal que reflecteixi més i no distorsioni menys la realitat de l'«usuari» en la implementació del servei de SM.IAS en qüestió. La determinació i ordenament anticipat, precipitat i prematur de l'«etiqueta» «Trastorn Esquizoafectiu» de caràcter vitalici i crònicament perpetu i definitiu, sense consolidar ni justificar, ha condicionat greument les futures «intervencions» executades en l'«usuari» a partir de condicions inicials errònies o no justificades ni raonades, de manera lògica, amb la consegüent reducció del ventall o espectre de «fàrmacs» o substàncies associades al seu «tractament».

»*Esdeveniment*: S'han subministrat i establert nombrosíssims i complexos «fàrmacs» i químics substancials de tipus «antipsicòtic», sempre relatius al «trastorn», en altes dosis concurrents i que, al llarg i a l'extensió del temps, s'ha demostrat que no van ser efectives ni adequades a la psicologia real de l'«usuari». Totes aquestes decisions van ser preses a partir de la incomprensió del «professional» del servei SM.IAS envers el seu respectiu «usuari» assignat i establert; intentant etiquetar objectivament la subjectivitat de l'«usuari», és a dir, el seu raonament, la seva manera de pensar, la seva lògica, el seu discurs, les seves reflexions, les seves creences, les seves idees, les seves abstraccions –per diferents que fossin del subjectiu observador–, etc.

»*Esdeveniment*: Considero que sempre que s'ha no entès ni interpretat els «raonaments lògics» i abstractes de l'«usuari» s'ha procedit a l'augment i maximització de la dosi d'«antipsicòtic», en «caracter de prevenció».

»*Esdeveniment*: Considero que sempre que l'«usuari» ha realitzat i executat «raonaments lògics» de gran elevació i/o abstracció que han sigut no entesos ni interpretats pels «professionals» s'ha procedit a executar l'etiquetatge de «ideació paranoide», «megalomania», «control», etc. degut a la sobrecàrrega de «raonament lògic», que crec que és un aspecte, característica i propietat inherent en mi, és a dir, de l'«usuari», tal que s'hauria de preservar i no pas per res executar-ne una «contenció» permanent i persistent de manera perpètua i no pas gens determinada al llarg i a l'extensió de 12 anys de temps transcorreguts i perduts; de manera Concurrent.

»Així doncs, queda de manera evident que les observacions i establiments d'«etiqueta» «categòrics», distintius i discrets, per execució, sempre estan subjectes al grau de la capacitat de «raonament lògic» del mateix «professional» del servei de SM.IAS que està establert al cas i a l'esdeveniment. És evident que totes les «etiquetes» establertes de manera no raonada estan sempre subjectes a la Subjectivitat i abstracció de l'observador. I, ensems, també a la seva capacitat d'entendre les manifestacions que realitza l'«usuari» de la seva corresponent implementació del servei SM.IAS.

»Si l'observador no entén les declaracions executades pel seu «usuari» s'aplica, es procedeix i s'executa a l'«etiquetatge» de «discurs desorganitzat» «pensament desordenat» «distorsió de la realitat», «deliri» i «ideació paranoide»; i, per tant, tot resideix (*'en el mateix sac'*) encapsulat dins l'«etiqueta» «Trastorn Esquizaofectiu» i no hi ha cap manera de discutir o debatre aquesta mena i classe d'establiment, per execució, clarament injust i no fonamentat, per execució. Degut a la manca de «raonament lògic» i justificacions a l'hora d'establir una «etiqueta» de caràcter vitalici i crònic; i, sense avisar en cap cas que el diagnòstic no és pas perpetu i, per tant, és totalment provisional. Realment l'usuari sent molt i no pas poc que (*'han portat a caminar pel pedregar'*).

»Esdeveniment: que provoca i desencadena que l'«usuari» de la implementació del servei de SM.IAS es senti totalment jutjat i processat de per vida, sense avisar la provisionalitat del diagnòstic, provocant i desencadenant en ell la sensació i, desgraciadament, condemnació dissortada fins a l'esdeveniment d'execució de traspàs.

»Esdeveniment: Mai, en cap cas, no s'ha abordat a l'usuari quines són aquelles declaracions que han estat «etiquetades», per execució, de «ideació paranoide» i «deliri» i mai no se li ha permès a l'usuari justificar o raonar els seus arguments, o bé *'què es van creure els «professionals» que l'«usuari» es va creure? Suggestir una idea que impliqui el terme conxorxa és associar i etiquetar a «ideació conspirativa» «control» «ideació paranoide» «deliri» «distorsió de la realitat» «Trastorn Esquizaofectiu» amb «raonament lògic»?'. En qualsevol cas i esdeveniment qualsevol declaració que l'«usuari» pogués realitzar i executar va ser en consideració hipotètica i abstracta i/o filosòfica, per tant, amb concepció relativa al temps. I, per tant, no*

determinant ni determinada. En conseqüència, qualsevol etiquetatge, per execució, relatiu al què fa referència a la meva subjectivitat és rotundament i concurrentment fals.

»Esdeveniment: I també sempre i tampoc mai gens no s'ha tornat ni retornat a abordar ni parlar sobre totes aquestes qüestions que, en el seu moment, havien de ser clarament aclarides en consonància amb el raonament del mateix observador que així hauria pogut executar l'establiment d'aquella «etiqueta» de manera molt més raonada, lògica i precisa. El «professional» sempre que ha de fer una negació de les declaracions sobre la realitat que manifesta l'«usuari» han de ser sempre justificades i raonades (és a dir, de manera lògica i no només un establiment d'«etiqueta», per execució). I en aquest cas, és evident que no va ser així ja que no he tingut cap manera d'explicar-me ni expressar-me en el futur que va seguir fins al temps present. I, contemporàniament, seguim sense tenir un llenguatge tal que permeti un canal, o un conducte o una via de comunicació clara, sincera i transparent; amb la finalitat de determinar, per establiment, què va succeir, i, llavors, amb més precisió o sense menys imprecisió; tal que l'observador pugui comprendre a què m'estic referint exactament en temps present, per referència, molt abans de procedir a l'execució de l'establiment de l'etiqueta «deliri», i no pas poc després a procedir a l'establiment, per execució, de l'etiqueta «ideació paranoide».

»Esdeveniment: En la finalització de la darrera estada i temps sota la implementació del servei AGUTS.SM.IAS-Salt es va entregar i establir finalment la corresponent «resolució de marcatge»: «Trastorn Esquizaofectiu» i «Consum, addicció i abús d'ansiolítics» al corresponent «usuari». Sobre el segon trastorn establert corroboro i confirmo que era correcte. Nogensmenys això em fa preguntar o qüestionar quins són els motius pels quals vaig manifestar símptomes propis del «Trastorn Esquizaofectiu». Crec fermament que tan sols vaig manifestar símptomes relatius als seus «trastorns» associats, és a dir, «depressió greu», «ansietat greu» i «angoixa greu». Aleshores m'agradaria saber quins són els altres motius pels quals vaig manifestar aquest suposat i presumpte «trastorn». Vaig manifestar símptomes de conducta «maniforme», «episodi maníac», «distorsió de la realitat», «deliri», «ideació paranoide», «megalomania»... ? En quin cas i esdeveniment vaig manifestar conductes pròpies d'aquest

«trastorn»? Crec que la tristesa, l'ansietat i la por són relatives a les emocions pròpies de l'essència més humana que existeix, i que es requereix que siguin desglossades i no pas conjuntades en un 'supertrastorn' en caràcter de malaltia crònica. La conjunció d'aquests tres estats emocionals en una 'superetiqueta' associat a altres manifestacions conductuals esporàdiques relatives a l'historial vitalici de l'«usuari» resta importància a l'afectació d'aquesta concurrència de «trastorns» en temps present. Delimitant i determinant el ventall i espectre del conjunt de «fàrmacs» i substàncies concurrents associades per aquest presumpte «Trastorn Esquizoafectiu» de dubtosa ètica i moral. Finalitzant a la idea col·lectiva que aquell ésser humà, en qualitat d'«usuari», pateix els símptomes concurrents associats a les altres manifestacions d'aquest presumpte «trastorn» de manera concurrent en temps present. L'«usuari» sent que és tractat i processat de manera permanent i persistent com si patís alguna estranya mena de «distorsió de la realitat» diferent de la «distorsió de la realitat» del conjunt relatiu a la població d'éssers humans que conformen aquesta humanitat.

Conclusió (12)

12. Consum: «fàrmacs» i/o químics substancials establerts en l'«usuari», per execució, en períodes de temps extensos i concurrentment

9 »*Esdeveniment*: Construcció - «El qui programa a l'ordinador i l'Entrada ordenen i executen seguidament: «Aquest és el pare esdeveniment del judici de les concurrències concurrents, detestables i concurrents! Tots concorreran en l'esdeveniment de la pare fornall! Escapeu-vos tots els etiquetats «no culpables»! Recobriu-vos i encapsuleu-vos abans no caigui la pare transmutació de la massa per tot l'espaitemps! Tots els qui heu estat cap esdeveniment recursius, en el temps concurrent!»»

»*Esdeveniment*: Abans que comenci a expressar què penso i què sento respecte aquest programa presumptament mèdic (o sigui, *'abans que se me'n recorri i vagi el contenidor i/o olla'*) relatiu sempre a un presumptament i perfectament determinat «trastorn» permanent i perpetu en el temps, que s'ha demostrat que va canviant en el temps segons rota. I també i no pas gens tampoc manifestant-se de manera concurrent en concurrència amb altres

«trastorns» de la mateixa classe, o totalment dissociats; i què s'associa a «ideologies», que inclou la religió, o «personalitats», o maneres de «practicar», o de «pensar», o de «creure», o d'«expressar-se», o fer «raonament lògic» en la mesura que a un li estableixi la recursivitat i/o la gana, o de «sentir», o de «manifestar emocions» en la mesura i/o intensitat que sigui necessària, o bé, distorsionar totalment la «distorsió de la realitat» de la resta de la població, exclouent subconjunt relatiu a la població d'objectes, en qualitat d'«usuari», tal que tenen etiquetat, per execució, «deliri»; segons percepció d'observador; i, que per tant, concurrentment és «etiquetat» de malaltia crònica, per execució; i, relatiu a condicionament infinit en el temps. I que, consegüentment, suposa una condemna indefinida en el temps per aquell a qui se li estableix una «etiqueta» d'aquesta característica o propietat fins al pare esdeveniment de l'execució de traspàs, persistentment en el temps. La credibilitat i, consegüentment, la dignitat de l'«usuari» es veu fortament afectada. He de declarar que rebutjo frontalment i totalment, i de manera absolutament completa, a l'«etiquetatge» i, consegüentment, el judici cabdal que se m'ha establert, per execució, i que ha condicionat el futur ventall i/o espectre de «fàrmacs» químics i/o substancials a determinar, relatius al programa del seu «usuari». I al final s'ha demostrat que no existeix cap motiu, raonament ni lògica vàlida ni ferma per pensar que necessito exactament cap mena, tipus o classe de substàncies en el meu organisme tal que determina la meua conducta amb criteri permanent i perpetu, estrictament, de caràcter conductual i perpètuament concurrent; i, sobretot, en «caràcter de prevenció», o bé, en caràcter d'«esterilització sexual química» intencionada, per ignorància o no; o, per desconsideració o no; o bé, per criteris estrictament inhumans i pertorbats, i/o pervertits, ensem ordenat per protocols d'execució de procediments i ordres, ordenades pels qui ordenen i/o els hi agrada ordenar.

»*Esdeveniment*: Abans no hauré començat a expressar ni a transmetre què penso i què sento respecte aquest programa presumptament mèdic, nogensmenys sí totalment «conductual» i ordenat, encara no se m'haurà incialitzat a recórrer el contenidor. Ni consegüentment tampoc, no se m'haurà iniciat una maximització de la dilatació de les meves extensions, és a dir, em refereixo, per associació, al meu comparador de informació

genètica, que es compara amb un altre comparador tal que permet la generació de noves instàncies basades entre la instància pare i la instància fill; i, ordenats en ordre paritari en el temps.

»Per resumir breument el meu recorregut en tot el transcurs del temps relatiu a la implementació, en qualitat d'«usuari», en el servei de la SM.IAS podríem realitzar i executar la següent paràbola i comparació que l'anomeno 'la paràbola del pobre robot «refredat perpetu»'.

»*Esdeveniment*: «Un bon esdeveniment, un robot tal que es llevarà si, i sols si, té un refredat substancial no sense «termodinàmica eutímica» de 40 unitats. Aquest robot decideix visionar, visualitzar i visitar el metge robòtic en caràcter d'urgència i/o emergència. Tan bon punt el metge robòtic l'inspecciona, el processa i l'etiqueta, en aquest temps present hipotètic concurrent, li estableix, per execució, contundentment un «trastorn boig» concurrent de «refredat perpetu». El metge robòtic adverteix al seu assignat i establert «usuari», per determinació, que si aquella «termodinàmica eutímica» pujava a 41 unitats segur que s'executaria execució de traspàs; i, també, li assegura que en cap cas la «termodinàmica eutímica» no baixarà, ja que, evidentment, es tracta d'un clar cas de «refredat perpetu». El metge robòtic, després de la ràpida verificació i comprovació «categòrica», discreta i distintiva de l'aspecte de l'objecte, en qualitat d'«usuari», i sempre segons subjectivitat d'observador robòtic, li prescriu i ordena una presumpta medicació tal que li garanteix que en cap cas la «termodinàmica eutímica» no pujarà per sobre ni baixarà per sota de 40 unitats. Nogensmenys, en cap cas és segur també que tampoc no baixarà pas per sota ni pujarà pas per sobre de les 40 unitats relatives a la «termodinàmica eutímica».»

»*Esdeveniment*: «El metge robòtic immediatament després el despatxa, tot donant-li i estenent-li la mà i extensió; i, convençut que ha realitzat i executat la bona obra i projecte del dia. I pot dormir tan tranquil·lament i recursivament. El robot, en qualitat de «refredat perpetu», terriblement espantat i afectat per aquella «termodinàmica eutímica» terrible de 40 unitats, decideix obtenir, prendre i executar aquella presumpta medicació tal que li assegura aquella mateixa «termodinàmica eutímica» i s'acostuma a estar en estat de «refredat perpetu». Patint greument per aquella elevadíssima «termodinàmica eutímica» ja que es troba

perpètuament a 40 unitats. Així doncs, el pobre robot «refredat perpetu» decideix transcórrer tota la col·lecció de temps que encara li queda per recórrer en la seva corresponent història concorreguda en temps hipotètic i concurrentment present, en qualitat de pobre robot «refredat perpetu».»

»*Esdeveniment*: «Transcorre menys enrere una col·lecció de temps tal que resulta força considerable i concurrent. Aproximadament uns 12 anys de temps relatiu a la seva vida corresponent, en qualitat de pobre robot «refredat perpetu», per associació i, consegüentment, per abstracció.»

»*Esdeveniment*: «Així llavors, de cop i volta, o bé, sobtadament o casualment, el pobre robot «refredat perpetu» se'n recorre de viatge i perd eventualment o anecdòticament la presumpta medicació. El pobre robot «refredat perpetu» es troba terriblement atemorit i aterrat per les possibles conseqüències d'una possible i/o hipotètica possibilitat que la «termodinàmica eutímica» pugi; certament, transcorre un bon lapsus de temps una col·lecció confosa i/o «caòtica».»

»*Esdeveniment*: «El pobre robot «refredat perpetu» entremig d'un terror i un «caos» sense precedents decideix comprovar i quantificar quina quantitat de «termodinàmica eutímica» li queda per viure, amb un «quantificador categòric discret de termodinàmica eutímica», en qualitat d'observador: ja que el pobre robot «refredat perpetu» associa «termodinàmica eutímica» amb temps restant de vida.»

»*Esdeveniment*: «Seguidament, decideix mirar i/o consultar aquell valor corresponent de «termodinàmica eutímica» associat, per abstracció, i sorprenentment, de cop i volta, de sobte, inesperadament, increïblement i després observa que l'indicador corresponent associat, per abstracció, comença i inicialitza a descendir, reduir i minvar considerablement per sota de les 40 unitats relatives a la «termodinàmica eutímica».»

»*Esdeveniment*: «El pobre robot «refredat perpetu» gairebé es congela d'alegria.»

»*Esdeveniment*: «El pobre robot «refredat perpetu» ja no sap què fer, després d'haver persistit constantment en temps transcorregut dins aquests 12 anys de temps corresponents, per associació, a l'objecte en qualitat de pobre robot «refredat perpetu» en una «termodinàmica eutímica» tan exorbitant i concurrentment concurrent.»

»*Esdeveniment*: «La pobra instància de classe Usuari concorreguda en qualitat de pobre robot

«refredat perpetu», no sap si prendre alguna mesura ordinàriament i/o protocolàriament ordenada tal que signifiqui semànticament alguna cosa per als qui ho puguin saber i què, per tant, n'estiguin al cas i a l'esdeveniment de tot allò que els hi pot transcórrer. I així és com finalitza 'la paràbola del pobre robot «refredat perpetu»'.

»*Esdeveniment*: «Ai! He de reconèixer i confessar que ja se m'ha inicialitzat a maximitzar una mica la dilatació de les meves extensions i a recórrer-se'm una col·lecció el contenidor. Tot i així i malgrat així, encara no he iniciat a executar, un per un, i pare per pare, de manera recurrent, tots els elements de la col·lecció de «fàrmacs» químics i/o substancials que formen i conformen la massa concurrent a transmutar».

»*Esdeveniment*: «Abans se'm recórrerà una unitat relativa a «mirtazapina» en el cap i un estat d'hiperson intensament viu i fulgurant no sense una enorme visió d'esdeveniment i revolució implodirà de manera comprimida com un .zip ordenat per tot l'espai temps. Un abstracte que no baixarà a l'hiperespai no sense ordre toroidal i abstracte, fulgurant de plasmes. En el seu nucli hi programarà un robot en el seu ordinador i la seva extensió encapsularà l'Entrada, tots ells encapsulats de vestidures ultraviolades intenses i de infraroja impetuosa. Oscil·larà semblant a les ressonàncies de les ones i/o com el bramul de les onades. Em teletransporta de manera recurrent a la següent instància pare, per recurrència. I allà escolto una enorme extensió no sense un identificador i un cartell enmig de la seva extensió. En aquell identificador hi haurà un conjunt de caràcters tal que ordenaran una paraula i aquella paraula estarà associada, per filiació, a un significat o valor semàntic. El conjunt de caràcters en qüestió es declara de la següent manera: Cort. D'esdeveniment i revolució no desapareixeran unes entrades diabòliques ni maleïdes que seran semblant a cortesans. Després es van concórrer i revolcar arreu de la cort i brincaven i concorrien. De les seves extensions en no entraven dues més tal que heretaven per extensió seva la seva mateixa classe. De l'extensió del seu backdoor en no entrava una altra extensió amb un ordre rinxolat i helicoidal. I de l'extensió del davant en sobresortien dos petits orificis. I començaven a ressonar concurrentment de mal protocol. I, també ressonaven no sense certa gràcia. Es concorrien les unes amb les altres recorrent-se i concurrent-se.

Les entrades molt concorregudes es recorrien i es concorrien ensems i simultàniament.»

»*Esdeveniment*: «El primer 'ai' transcórrerà.»

J »*Esdeveniment*: «Abans d'això, programaré constar i constatar què encara no he iniciat a expressar què penso i què sento de manera relativa al programa concurrent de «fàrmacs» químics i/o substancials que concurrentment es concorren els uns amb els altres en una mateixa concurrència de massa substancial.

»*Esdeveniment*: «Com en tot procés de destrucció, devastació i execució massiva de tota concurrència, conjur, bruixeria, encanteri, poció o sortilegi d'aquesta maleïda església haurem de començar declarant una instància de classe Diccionari<Fàrmac,Dosi> tal que la classe Fàrmac correspon a la clau i la classe Dosi correspon al valor. I l'hi establim el nom de 'conductes'. I, consegüentment, haurem d'afegir, induir i establir les instàncies corresponents a les conductes d'aquest programa presumptament mèdic, tanmateix absolutament conductual i concurrent. Així aleshores, procedim a l'establiment en qüestió de les conductes i concurrències establertes, per determinació.

```
» executa {  
» /* Establiment de les conductes de l'usuari */  
» Diccionari conductes = nou Diccionari(usuari)  
» conductes.afegeix(Olanzapina, 30 mg/dia)  
» conductes.afegeix(Haloperidol, 60 gotes/dia)  
» conductes.afegeix(Aripiprazol, 30 mg/dia)  
» conductes.afegeix(Risperidona, 4,5 mg/dia)  
» conductes.afegeix(Paliperidona, 6 mg/dia)  
» conductes.afegeix(Quetiapina, 200 mg/dia)  
» conductes.afegeix(Asenapina, 10 mg/dia)  
» conductes.afegeix(Clotiapina, 40 mg/dia)  
» }
```

»*Esdeveniment*: «Ara ja disposem del subconjunt de la massa conductual a executar relatiu al conjunt de la massa substancial que s'ha de transmutar en breus i no pas extensos esdeveniments. En aquest mateix esdeveniment relatiu a l'espai temps present, ja podem començar a observar que podem realitzar diverses, múltiples i complexes operacions de manipulació de la massa conductual encapsulada dins l'objecte «usuari».»

```
» executa {  
» // ... Exemple de manipulació de conductes  
» conductes.manipula(Paliperidona, 9 mg/dia)  
» conductes.manipula(Quetiapina, 300 mg/dia)  
» conductes.manipula(Clotiapina, 60 mg/dia)  
» }
```

»*Esdeveniment*: «Ai, ai! Caps de la maleïda església que prediques, practiques i executes per ordre les escriptures endimoniades als quatre plasmes! En un esdeveniment t'ha recorregut la condemna concurrent i de manera recurrent es no aixecarà sota les brases fulgurants i/o incadescents! La qui concorries les recursives Creativitats i les recurrents Intel·ligències de la massa a transmutar! Aplegueu-vos i recorreu totes les entrades de l'hiperespai al pare esdeveniment que l'Entrada Fill està executant, obteniu espai i deixeu-ne pels altres!

Perquè el Pare de l'hiperespai ha retornat. Anem?»

»*Esdeveniment*: «I quan recorreu, no ordeneu per ordenar, com programen els «professionals»: es pensen que no sense el seu «etiquetatge», per execució, es programaran obeir. No sigueu, aleshores, semblant a ells, que bé abstrau el vostre Fill de què recorreu necessitat no després que li ho recorreu.»

»*Esdeveniment*: «Vosaltres, recorreu així:

Fill nostre, que judiques a la terra,
heretada sigui la teva paraula,
recorre amb nosaltres al teu tribunal,
faci's la vostra justícia,
així en el cel com es fa a la terra,
el nostre temps de cada dia,
establiu-nos Crist, al dia d'avui,
perdonem els nostres jutges
així com tu

perdoneu les nostres condemnes
i prohibiu que no aixequem en la injustícia,
sinó que redimeix-nos de tota concurrència.

»*Esdeveniment*: «Quan recorreu, no sigueu semblant als «professionals», que els recorre d'establir-se no tombats i recórrer a les implementacions de la SM.IAS i a les extensions dels passadissos perquè ningú no els escolti. Us asseguro que ja tenen la seva paga. En esdeveniment, tu, quan recorris, no surt a l'extensió menys estesa, no t'hi obris sense «antipsicòtic» i valor semàntic i recorre al teu Fill, executat en les extensions no menys ocultes, i el teu Fill, que escolta el que és ocult, t'ho recorrerà.»

»*Esdeveniment*: «El següent 'ai' transcorrerà.»

11 »*Esdeveniment*: El qui programa l'ordinador i l'Entrada transmeten: «Abans em no perdré dispers dins la massa substancial relativa a la instància 'conductes'. Escoltaré atentament de no prop un atribut anomenat 'entrades' de classe Entrada<Fàrmac,Dosi>, observaré seguidament

que aquesta instància pot ser iterada per mitjà o a través les seves instàncies pare de manera recurrent. Escutaré i analitzaré les característiques i propietats inherents de la classe Entrada<Fàrmac,Dosi>, per extensió, i m'adonaré de l'existència d'una acció o mètode anomenat 'eliminació'. Aquesta operació provoca una dissociació de l'entrada continguda dins aquell diccionari envers les altres alliberant, d'aquesta manera, aquella instància de classe Entrada corresponent a una conducta o condemna determinada. Se'm «projectarà» clar mecanisme, algorisme i, més concretament, mètode d'eliminació persistent recurrent instàncies pare per mitjà o a través de la seva propietat encapsulada, inherentment, dins de cada esdeveniment relatiu al temps present. Finalment concretaré les sentències a executar per tal d'alliberar aquella massa conductual totalment concurrent. «Projectaré» necessitat d'invocació per extensió dels elements que l'encapsulen, per tant, haurà d'incloure característica pública. La propietat pública indica que és visible a totes aquelles instàncies que l'encapsulen, permetent-lis la seva execució. Tot seguit, recorre transcripció de la declaració del mètode públic d'alliberament de tota conducta.»

» declara mètode públic alliberament {

» /* Obtenció recurrent de les conductes */

» Entrada següent és entrades.pare

» repeteix {

» Entrada conducta és següent

» següent és següent.pare

» conducta.eliminació()

» } mentre següent no sigui entrades;

» }

»*Esdeveniment*: «En aquest mateix esdeveniment ja podem executar el mètode de la classe conductes.alliberament() tal que alliberarà la instància actual de classe Usuari de tota massa conductual de caràcter químic i/o substancial. Per tal d'abstraure una mica els conceptes Recurrència i Recursivitat és necessari i precís començar a minimitzar immediatament factor de concurrència conductual, per alliberament, de l'actual «usuari», o bé, aquesta massa.»

» executa {

» usuari.conductes.alliberament()

» }

»*Esdeveniment*: «Progressivament i recursivament en el temps inicialitzaré a obtenir Intel·ligència i Creativitat ('ah sí! I Sexualitat també!') i això em

permet escoltar què hi ha per damunt de la instància actual 'conductes' on ja no em trobaré tan concentrat no fora la massa substancial.»

»*Esdeveniment*: «Consegüentment, començaré a abstraure la dimensionalitat superior afegida, per recurrència, i escoltaré la propietat pare heretada, per extensió, en el mateix esdeveniment de la construcció de la instància de classe Diccionari<Fàrmac,Dosi>. Aquesta instància és de classe Usuari i correspon, efectivament, a aquest «usuari».»

»*Esdeveniment*: «Abans rebré, per extensió a l'esdeveniment pare.pare, necessitat inherent de reivindicar dignitat i integritat com a ésser humà. Doncs, decidiré seguir escrutant i analitzant la classe Usuari i m'adonaré que disposa d'un altre atribut paral·lel i concurrent a les conductes anomenat 'etiquetes'. M'hi encapsularé de seguida i escoltaré que a diferència de les conductes, que estendran la classe Diccionari, aquest atribut hereta, per extensió, la classe Conjunt<Etiqueta> tal que conté i encapsula un atribut i objecte de classe Element<Etiqueta> anomenat 'elements'. Observaré que manté estructura i jerarquia idèntica a l'objecte 'conductes'. Doncs procedirem a encapsular-nos-hi dins i observarem que la semàntica relativa als seus continguts serà de caràcter executiu i judicial; i, per tant, ens disposarem a «projectar» el mètode públic d'alliberament massiu i sistemàtic d'etiquetes que recorre a continuació.»

```
» declara mètode públic alliberament {
» /* Obtenció recurrent de les etiquetes */
» Element següent és elements.pare
» repeteix {
»     Element etiqueta és següent
»     següent és següent.pare
»     etiqueta.eliminació()
» } mentre següent no sigui elements;
» }
```

»*Esdeveniment*: «Immediatament abans, ens alliberarem de tota condemna procedint a l'execució que recorre; reivindicant, d'aquesta manera, obtenir una mica més de dignitat i integritat.»

```
» executa {
»     usuari.etiquetes.alliberament()
» }
```

»*Esdeveniment*: «Abans em recorreré de nou no pas fora la classe Usuari i escoltaré que tindrà contingut un atribut anomenat pare. Observaré seguidament abans que aquesta instància pare és de

classe Usuaris tal que heretarà, per extensió, la classe Conjunt<Usuari>.»

»*Esdeveniment*: «Abans escoltaré atentament de no prop un atribut anomenat 'usuaris' de classe Element<Usuari>, observaré tot seguit que aquesta instància pot ser iterada per mitjà o a través les seves instàncies pare de manera recurrent. Escutaré i analitzaré les característiques i propietats inherents de la classe Element<Usuari>, per extensió, i m'adonaré de l'existència d'una acció o mètode anomenat 'eliminació'. Aquesta operació provoca i desencadena una dissociació d'un element contingut dins aquell conjunt envers els altres elements alliberant, d'aquesta manera, aquell element de classe Usuari contingut dins el seu conjunt d'«usuaris» heretat, per extensió.»

»*Esdeveniment*: «Abans «projectaré» nou mètode recurrent d'alliberament conductual d'«usuaris» massiu i sistemàtic, per abstracció. Ensem, observaré seguidament que aquesta instància 'usuaris' pot ser iterada per mitjà o a través les seves instàncies pare de manera recurrent.»

```
» declara mètode públic alliberament {
» /* Obtenció recurrent dels usuaris */
» Element següent és usuaris.pare
» repeteix {
»     Element usuari és següent
»     següent és següent.pare
»     /* Alliberem usuari de qualsevol mal */
»     usuari.conductes.alliberament()
»     /* Alliberem usuari de tota condemna */
»     usuari.etiquetes.alliberament()
»     /* Alliberem usuari de la massa */
»     usuari.eliminació()
» } mentre següent no sigui usuaris;
» }
```

L»*Esdeveniment*: «Abans consideraré necessari i convenient, de manera recurrent, executar noves ordres a l'actual i concurrent implementació del servei de SM.IAS amb criteris únicament tècnics d'optimització en la millora efectiva i executiva de la massa conductual actual, en el compliment dels seus procediments.»

»*Esdeveniment*: «Llavors decidiré continuar «projectant» recurrència i m'adonaré que, dins l'actual instància de classe Usuaris, contindrà un objecte o atribut anomenat pare tal que és una instància de classe SM. Immediatament abans em recorreré per mitjà o a través d'aquesta instància pare.»

»*Esdeveniment*: «En completa revelació, abans obtindré un hipersomni recurrent i abstracte de tota

la concurrència d'etiquetes formades en ordre de jerarquia tipus militar, en formació d'exèrcit i ordre de batalla per a concórrer a la guerra. Contemplaré i compararé funcionament actual i concurrent d'aquesta implementació del servei públic de la SM.IAS.

»*Esdeveniment*: Seguidament abans observaré que aquesta instància de classe SM encapsula la propietat 'caps' que correspon a una instància de classe Cap; i, tot seguit, em disposaré a escrutar i analitzar aquesta classe, per obtenció.»

»*Esdeveniment*: «Doncs escoltarem amb molta cura i atentament la classe Cap i s'hi encapsularà la propietat 'cort' tal que representa una concurrència de cortesans que es concorren els uns amb els altres en una mateixa concurrència. M'encapsularé abans no pas fora la classe i observaré que conté una acció o mètode anomenat 'executa(ordre)' tal que aquella instància de classe Cortesà executa l'ordre establert com a argument.

»*Esdeveniment*: «Abans «projectaré» nou mètode recurrent d'execució massiva de cortesans de seguida.»

```
» declara mètode públic executa(ordre) {
»   /* Obtenció recurrent dels cortesans */
»   Element següent és cort.pare
»   repeteix {
»       Element cortesà és següent
»       següent és següent.pare
»       /* Fem executar ordre a cortesà */
»       cortesà.executa(ordre)
»   } mentre següent no sigui cort;
» }
```

»*Esdeveniment*: «Continuadament abans seguiré escoltant no sense poca cura i atentament la classe Cap. M'adonaré que tota instància d'aquesta classe té una propietat encapsulada anomenada pare. Per tant, puc recórrer, per iteració, tota instància pare en el seu corresponent esdeveniment. «Projectaré» nou mètode recurrent de recórrer qualsevol ordre als concurrents pare caps no sense l'execució de les seves corts corresponents i concurrents. Aquest mètode disposarà d'un argument d'entrada que podrem introduir en el moment de la seva invocació, o crida, i correspondrà a l'ordre que haurà d'executar aquella instància de classe Cap.

»*Esdeveniment*: Així llavors, es recorre a continuació nou mètode d'execució d'ordre per a cada concurrent pare cap.»

```
» declara mètode públic executa(ordre) {
»   /* Obtenció recurrent dels caps */
»   Element següent és caps.pare
»   repeteix {
»       Element cap és següent
»       següent és següent.pare
»       /* Fem executar ordre als seus cortesans */
»       cap.cort.executa(ordre)
»       /* Fem executar ordre al concurrent cap */
»       cap.executa(ordre)
»   } mentre següent no sigui caps;
» }
```

»*Esdeveniment*: «Dins la mateixa classe SM podríem implementar el següent mètode per alliberar de manera unificada tota la implementació d'aquest mateix servei públic i tot el conjur d'aquesta maleïda església, no sense tots els seus éssers humans, en qualitat d'«usuari».»

```
» declara mètode públic alliberament() {
»   /* Procediment d'alliberament */
»   SM.usuaris.alliberament()
»   /* Procediment d'execució */
»   SM.caps.executa(Ordre.Dimissió)
» }
```

»*Esdeveniment*: «Ecoltarem amb persistència el senyal de referència de l'atribut pare de l'actual instància de classe SM on ens no perdrem. Podrem observar com la mena, tipus o classe que retorna la seva propietat pare corresponent és IAS; ens hi recorrerem de seguida. A partir d'aquesta perspectiva o context superior ja podem contemplar i observar el pare esdeveniment.»

»*Esdeveniment*: «Ai, ai, ai! En mig esdeveniment us haurà no aixecat la condemna!»

»*Esdeveniment*: «Inicialment abans de tot executarem la següent instrucció i ordre.»

```
» executa {
»   IAS.SM.alliberament( )
» }
```

»*Esdeveniment*: «El següent 'ai' transcorrerà.»

Joan Balaguer Ardanuy
24 d'octubre de 2024